

DOMMANN

REU

KLAGENÆVNET FOR UDBUD

TRE GANGE ERSTATNINGSKRAV EFTER UDBUD AF ORTOPÆDISKE HJÆLPEMIDLER

- KLFU af 14., 15. og 16. december 2009, Ortos A/S, Sahva A/S og De Jysk-Fynske Bandagerier og Skomagerier mod Odense Kommune

Af advokatfuldmægtig Jacob Ølgaard

Klagenævnet for Udbud pålagde Odense Kommune at betale erstatning til tre forbigåede tilbudsgivere.

Klagenævnet for Udbud fastslog ved kendelse af 15. januar 2009, at Odense Kommune havde handlet i strid med udbudsreglerne i forbindelse med kommunens udbud af ortopædiske hjælpemidler. Overtrædelsen bestod bl.a. i, at kommunen havde handlet i strid med ligebehandlings- og gennemsigtighedsprincippet ved at angive modstridende oplysninger i udbudsbekendtgørelsen og udbudsbetingelserne. Derudover havde kommunen ikke givet en tilstrækkelig præcis beskrivelse af de produkter, som den ønskede tilbud på. Endvidere havde kommunen begået en række overtrædelser i forbindelse med tilbudsvurderingen, herunder bl.a. anvendt ulovlige tildelingskriterier.

Klagenævnets kendelse i sagen var foranlediget af en samlet klage fra tre forbigåede tilbudsgivere. Klagenævnet har nu i tre selvstændige kendelser taget stilling til tilbudsgivernes erstatningspåstande.

Erstatningspåstandene

De tre tilbudsgivere havde under klagesagen nedlagt påstande om erstatning beregnet som negativ kontraktinteresse. De krævede således at få erstattet de forgæves afholdte udgifter til udarbejdelse af tilbuddene.

Da overtrædelserne ikke var af underordnet eller bagatelagtig karakter, hvilket da også var erkendt af kommunen, havde kommunen handlet på en sådan måde, at den var erstatningsansvarlig over for tilbudsgiverne.

Det afgørende spørgsmål var herefter, om der var årsagsforbindelse mellem kommunens overtrædelser af udbudsreglerne og de udgifter, som tilbudsgiverne havde afholdt i forbindelse med tilbudsudarbejdelsen.

Var der så årsagsforbindelse?

Tilbudsgiverne gjorde alle gældende, at kommunens tilsidesættelse af udbudsreglerne havde afskåret tilbudsgiverne fra at få overdraget den udbudte kontrakt. Tilbudsgiverne ville desuden slet ikke have afgivet tilbud, hvis de på forhånd havde været bekendt med, at udbudsbetingelserne ikke udgjorde et lovligt grundlag for udbuddet. Der var således efter tilbudsgivernes opfattelse årsagsforbindelse mellem kommunens overtrædelser og de udgifter, som tilbudsgiverne (forgæves) havde afholdt.

Heroverfor gjorde kommunen imidlertid gældende, at overtrædelserne var så grove og åbenbare, at tilbudsgiverne – der alle var professionelle tilbudsgivere med stor erfaring i at udarbejde tilbud under

EU-udbud – var eller i hvert fald burde have været bekendt med, at udbudsreglerne var overtrådt på en række områder. Da de forhold, der udgjorde overtrædelserne, alle fremgik af udbudsbetingelserne, havde overtrædelserne således slet ikke været bestemmende for tilbudsgivernes afgivelse af tilbud, og derfor var kravet om årsagsforbindelse ikke opfyldt.

Klagenævnets afgørelse

Klagenævnet gav tilbudsgiverne medhold i, at kravet om årsagsforbindelse var opfyldt. Nævnet begrundede dette med, at tilbudsgiverne med overvejende sandsynlighed ville have undladt at afgive tilbud, hvis de havde været bekendt med, at kommunen ikke ville foretage en lovlig evaluering af tilbuddene.

Denne del af klagenævnets afgørelse er i sig selv ikke så overraskende. Klagenævnet har flere gange tilkendegivet, at det påhviler de ordregivende myndigheder – og ikke tilbudsgiverne – at sikre, at tilbudsevalueringen foregår i overensstemmelse med reglerne, herunder at tildelingskriterierne i udbudsbetingelserne er lovlige.

Mere interessant er det imidlertid, at klagenævnet i kendelsen lægger til grund, at tilbudsgiverne var eller burde have været bekendt med to af kommunens overtrædelser. Det må sandsynligvis tolkes således, at der næppe var årsagsforbindelse mellem disse overtrædelser og de udgifter, som tilbudsgiverne havde afholdt til udarbejdelse af tilbuddene.

De to overtrædelser, som således burde have været tilbudsgiverne bekendt med, var for det første den overtrædelse, der bestod i, at kommunen ikke havde givet en tilstrækkelig og fuldstændig beskrivelse af de produkter, som den ønskede tilbud på. En ordregivers beskrivelse af de udbudte produkter kan således være så utilstrækkelig og mangelfuld, at

potentielle tilbudsgivere helt bør undlade at byde på den udbudte kontrakt.

For det andet burde tilbudsgiverne, der efter klagenævnets opfattelse alle havde stor erfaring med EU-udbud, have været bekendt med, at de modstridende oplysninger i udbudsbekendtgørelsen og udbudsbetingelserne udgjorde en udbudsretlig overtrædelse af gennemsigtighedsprincippet. Overtrædelsen bestod nærmere i, at kommunen i udbudsbekendtgørelsen havde annonceret udbuddet som et parallelt udbud af fire rammeaftaler med fire leverandører på hver rammeaftale, mens det i udbudsbetingelserne var anført, at der maksimalt ville blive udvalgt én leverandør pr. rammeaftale. Også denne overtrædelse bør altså for fremtiden få alarmklokkerne til at ringe for tilbudsgivere med udbudsretlig erfaring.

Uanset de to ovennævnte overtrædelser altså burde have været tilbudsgiverne bekendt, gav klagenævnet som nævnt tilbudsgiverne medhold i erstatningspåstandene. Tilbudsgiverne kunne derfor tage hjem med erstatningsbeløb på henholdsvis ca. 13.000 kr., 17.000 kr. og 58.000 kr.

[Læs kendelse 1](#)

[Læs kendelse 2](#)

[Læs kendelse 3](#)

UDEN UNDERSKRIFT DUR ERKLÆRINGEN IKKE

- KLFU af 1., 2. og 3. december 2009, to gange Løgten Murer- og Entreprenørforretning A/S henholdsvis Bent Klausen ApS mod Norddjurs Kommune

Af advokatfuldmægtig Niels Ibsen

Tre tilbud med rette afvist som ukonditionsmæssige, da tilbudsgiverne enten ikke havde underskrevet

erklæring om gæld til det offentlige eller ikke havde vedlagt referenceliste.

Udbuddet

Norddjurs Kommune iværksatte et offentligt udbud efter Udbudsdirektivet vedrørende et byggeri opdelt i forskellige fagentrepriser. Det fremgik bl.a. af udbudsbetingelserne, at tilbuddene skulle være vedlagt en dateret og underskrevet erklæring på tro og love om ubetalt forfalden gæld til det offentlige. Tilbuddene skulle desuden være vedlagt referencelister for tilsvarende arbejder.

Tro og love-erklæringerne

Løgten Murer- og Entreprenørforretning afgav tilbud på bl.a. to af fagentrepriserne, men Norddjurs Kommune afviste tilbuddene som ukonditionsmæssige. Begrundelsen herfor var, at entreprenørforretningen godt nok havde udfyldt tro og love-erklæringsrubrikken om størrelsen af den ubetalte forfaldne gæld til det offentlige med angivelse af "kr. 0", men imidlertid ikke havde underskrevet erklæringen direkte. I stedet var der derimod underskrevet to rubrikker på tilbudslistens side 1, dels en rubrik der henviste til tilbudssummen, dels en rubrik der henviste til "udfyldt tro og love-erklæring vedlagt tilbud".

Referencelisten

Bent Klausens tilbud var til gengæld blevet afvist med henvisning til, at der ikke var oplyst referencer som krævet i udbudsbetingelserne, og med henvisning til, at det ikke klart fremgik af en vedlagt bankerklæring, om banken ville stille garanti.

Klagenævnets afgørelse

Klagenævnet gav kommunen medhold i forholdene omkring de manglende erklæringer og dokumenter. Klagerne blev således afvist.

Selvom tilbudslistens side 1 var underskrevet af Løgten Murer- og Entreprenørforretning to gange, kunne det ikke efter indholdet af tilbudslistens side 1 medføre, at også erklæringen om tro og love måtte anses for underskrevet.

Klagenævnet udtalte endvidere, at det påhvilede Bent Klausen at løfte bevisbyrden for, at tilbuddet var vedlagt oplysninger om referencer. Tilbuddet var alene vedlagt en reklamefolder om Bent Klausens virksomhed, hvilket ikke kunne anses for bevist at udgøre en egentlig referenceliste.

At Norddjurs Kommune havde overtrådt ligebehandlingsprincippet ved yderligere at begrunde afvisningerne med, at der ikke var vedlagt – hvilket der erkendt var – en krævet garantierklæring fra bank eller kautionsselskab, kunne ikke føre til annullation.

[Læs kendelse 1](#)

[Læs kendelse 2](#)

[Læs kendelse 3](#)

TILDELINGS- OG UNDERKRITERIER VAR IKKE, HVAD DE GAV SIG UD FOR

- KLFU af 8. december 2009, Ricoh Danmark A/S mod Statens og Kommunernes Indkøbs Service A/S

Af advokatfuldmægtig Nina Petri

Statens og Kommunernes Indkøbs Service' evalueringsmodel var uanvendelig til at identificere det økonomisk mest fordelagtige tilbud og var desuden præget af vilkårlighed. Derfor annullerede Klagenævnet for Udbud den meddelte tildelingsbeslutning.

Udbuddet

Statens og Kommunernes Indkøbs Service A/S (SKI)

udbød en rammeaftale om levering af printere, kopi-maskiner og multifunktionsmaskiner med tilhørende servicer. Rammeaftalen var opdelt i 6 delaftaler. Delaftale 1 omfattede levering af miljøvenlige maskiner.

Tildelingskriteriet for delaftalen var det økonomisk mest fordelagtige tilbud, og udbudsmaterialet indeholdt i den forbindelse en beskrivelse af de anførte underkriterier og delkriterier samt endda den valgte metode for tilbudsevalueringen. Endelig fremgik det af udbudsbetingelserne, at SKI ville vælge 4-8 leverandører.

SKI havde ved udløbet af tilbudsfristen modtaget i alt 9 tilbud; og det blev herefter besluttet at indgå aftale med de 8 bedste tilbudsgivere.

De påståede overtrædelser

Ricoh Danmark A/S var den 9. tilbudsgiver og indgav klage til Klagenævnet for Udbud. Her blev det gjort gældende, at SKI havde handlet i strid med såvel gennemsigtighedsprincippet som ligebehandlingsprincippet. Tildelingsbeslutningen skulle derfor annulleres.

Gennemsigtighedsprincippet blev brugt til støtte for, at evalueringsmodellen var uegnet til formålet, da en høj listepriis og stor rabat kunne medføre flere point end en lav listepriis og lille rabat, når vurderingen blev baseret på bruttopriis og rabat som selvstændige delkriterier. Ligebehandlingsprincippet blev brugt til støtte for, at SKI ikke havde evalueret tilbuddene i overensstemmelse med udbudsbetingelserne.

Nævnets afgørelse

Klagenævnet tog påstandene til følge og annullerede SKI's beslutning om at indgå kontrakt med de øvrige 8 tilbudsgivere. Klagenævnet bemærkede i den forbindelse, at den anvendte evalueringsmodel var behæftet med en sådan grad af uklarhed, at

den havde været uanvendelig til at identificere det økonomisk mest fordelagtige tilbud. Brugen af modellen var desuden præget af vilkårlighed og sket uden iagttagelse af de vilkår, som fremgik af udbudsbetingelserne.

[Læs kendelsen](#)

STADIG INGEN SLINGER FRA AALBORG KOMMUNE

- KLFU af 17. december 2009, Uggerly Installation A/S mod Aalborg Kommune

Af advokat Malene Lystoft Zabel

En tilbudsgiver klagede for anden gang over det samme udbud, men fik fortsat ikke medhold. En anmodning fra den vindende tilbudsgiver om et møde før kontraktens opstart udgjorde ikke et forbehold.

Historikken (for anden gang)

Aalborg Kommune udbød i maj 2008 en entreprise i forbindelse med udskiftning af visse installationer til forafvanding af slam på to af kommunens renseanlæg.

En af tilbudsgiverne, Uggerly Installation A/S, klagede den 13. oktober 2008 over udbuddet. I en kendelse fra 11. februar 2009 gav klagenævnet Aalborg Kommune medhold i, at kommunen havde overholdt udbudsreglerne. Kendelsen er omtalt i vores [nyhedsbrev 4/2009](#).

Den 9. juli 2009 indgav Uggerly Installation en ny klage over det samme udbud, som indeholdt to nye påstande.

Forbehold?

Uggerly Installation gjorde gældende, at det vindende tilbud fra Purac A/S burde have været afvist, idet

det fremgik af tilbuddet, at Purac ønskede at holde et igangsætningsmøde, før projekteringen blev gennemført.

Det fremgik af udbudsbetingelserne, at entreprenøren skulle deltage i en projektgennemgang inden kontraktunderskrivelse. Klagenævnet udtalte derfor, at der ikke var grundlag for at anse Puracs anmodning om et igangsætningsmøde som et forbehold.

Forhandling?

Uggerly Installation havde desuden gjort gældende, at Aalborg Kommune havde handlet i strid med tilbudslovens § 2, stk. 3, hvorefter tilbudsgiverne ikke må forskelsbehandles. Det skulle være sket ved, at Aalborg Kommune havde afholdt et møde med Purac i perioden mellem afgivelse af tilbuddene og tildeling af kontrakten.

På baggrund af bevisførelsen lagde klagenævnet imidlertid til grund, at mødet mellem Purac og Aalborg Kommune først var blevet gennemført efter tildeling af kontrakten. Påstanden blev derfor afvist.

[Læs kendelsen](#)

OVERTRÆDELSE AF TILBUDSLOVEN UDEN KONSEKVENSER

- KLFU af 18. december 2009, Almenbo a.m.b.a. mod Den selvejende almene boligorganisation Nygårdsparken

Af advokatfuldmægtig Jakob Dahl Mikkelsen

Boligorganisationen havde overtrådt tilbudsloven ved ikke at annoncere forud for indgåelse af en ny administrationsaftale. Klagenævnet annullerede dog ikke tildelingsbeslutningen, da der var gået for lang tid, fra klager fik kendskab til den, til der faktisk blev klaget.

Baggrunden for klagen

Den selvejende almene boligorganisation Boligorganisationen Nygårdsparken traf på et ekstraordinært bestyrelsesmøde den 19. juni 2007 beslutning om at indlede forhandlinger om fusion med Brøndby Boligselskab. I den forbindelse valgte Nygårdsparken at opsiges sin aftale om administration af den daglige drift med Almenbo a.m.b.a. I stedet indgik de administrationsaftale med Lejerbo, som allerede varetog administrationen af Brøndby Boligselskab. Administrationsaftalen blev indgået uden forudgående offentligt udbud.

Den 14. januar 2009 indgav Almenbo klage til klagenævnet med påstand om, at Nygårdsparken havde overtrådt tilbudslovens § 15 c ved ikke at have offentliggjort en annonce eller lignende om administrationsaftalen inden indgåelsen med Lejerbo. I forlængelse heraf påstod Almenbo annullering af administrationsaftalen med Lejerbo og rejste endelig et krav om erstatning svarende til den anslåede værdi af aftalen.

FAKTA

Tilbudslovens § 15 c

Ifølge tilbudslovens § 15 c skal en ordregiver offentliggøre en annonce i pressen eller et elektronisk medie om ordren, før der indhentes tilbud eller tildeles ordre for visse offentlige kontrakter.

Den danske annonceringspligt gælder imidlertid ikke for situationer omfattet af Udbudsdirektivets artikel 31. Det er bl.a. tilfældet, når kontrakten af tekniske grunde kun kan overdrages til én bestemt tilbudsgiver, eller når det er strengt nødvendigt, fordi det som følge af begivenheder uden for ordregivers

kontrol ikke er muligt at overholde de tidsfrister, som gælder for offentlige udbud.

Klagenævnets afgørelse

Klagenævnet anførte, at Nygårdsparken selv havde valgt både at indlede forhandlinger om en fusion med Brøndby Boligselskab og at indgå administrationsaftale med Lejerbo. Tilsvarende havde de to boligselskaber haft mulighed for at planlægge samarbejdet sådan, at annonceringspligten blev overholdt.

Klagenævnet fandt på den baggrund ikke, at betingelserne i Udbudsdirektivets artikel 31 var opfyldt. Nygårdsparken havde derfor overtrådt tilbudslovens § 15.

Klagenævnet valgte dog ikke at annullere administrationsaftalen særligt under hensyn til den tid, der var forløbet, fra Almenbo fik kendskab til den nye administrationsaftale (17. juni 2008), og til Almenbo faktisk indgav klage (14. januar 2009).

Almenbo havde påstået erstatning på 600.000 kr. Dette beløb var ifølge Almenbo udtryk for det tab, Almenbo havde lidt i form af overkapacitet svarende til 1 fuldtidsmedarbejder i 2009, Almenbo havde undladt at opsiges som følge af en berettiget forventning om at modtage administrationsaftalen for 2009.

Klagenævnet konkluderede, at Nygårdsparken ved at handle i strid med tilbudsloven havde handlet ansvarspådragende. Men nævnet fandt ikke, at Almenbo havde løftet bevisbyrden for, at det påståede tab skyldtes Nygårdsparkens ansvarspådragende adfærd. Erstatningskravet blev derfor ikke taget til følge.

[Læs kendelsen](#)

ORDREGIVERS BESLUTNING ANNULERET

- KLFU af 21. december 2009, Ergolet A/S mod Københavns Kommune

Af advokatfuldmægtig Jakob Dahl Mikkelsen

Klagenævnet annullerede tildelingsbeslutning, da to underkriterier blev vægtet anderledes end fastsat i udbuddet, og da udbudsbetingelserne ikke oplyste indkøbsmængder.

Udbuddet

Københavns Kommune udbød den 16. januar 2009 en rammeaftale om levering, opsætning og service af loftlifte som offentligt udbud. Tildelingskriteriet var fastsat som det økonomisk mest fordelagtige tilbud med underkriterierne "pris" og "kvalitet og service", som begge skulle vægtes med 50 %.

Københavns Kommune tildelte kontrakten til V. Gulmann A/S, som ifølge kommunen havde det økonomisk mest fordelagtige tilbud. En af de øvrige tilbudsgivere, Ergolet A/S, klagede over kommunens beslutning.

Klagen

Ergolet nedlagde syv påstande i alt, hvoraf de fem angik kommunens overtrædelse af gennemsigtighedsprincippet i Udbudsdirektivets artikel 2.

Ergolet anførte bl.a., at Københavns Kommune havde handlet i strid med princippet ved

- at have vurderet underkriteriet "kvalitet og service" som to selvstændige underkriterier uden at anføre dette i udbudsbetingelserne;
- at lægge vægt på delkriteriet "kompetence", selvom dette ikke var angivet i udbudskriterierne;
- at have vægtet underkriterierne anderledes end med 50 % til hver; og

- ikke at angive indkøbsmængder i udbudsbetingelserne.

Endelig påstod Ergolet annullation af udbuddet samt erstatning for negativ kontraktinteresse.

Kvalitet, service og kompetence

Klagenævnet anførte, at underkriteriet "kvalitet og service" bestod af to elementer, som måtte vurderes hver for sig og herefter indgå i den samlede vurdering af tilbudsgivernes opfyldelse af underkriteriet. Klagenævnet fandt ikke, at der var grundlag for at antage, at underkriteriet "kvalitet og service" var vurderet som to selvstændige underkriterier, men kun at kommunen havde bedømt, hvorvidt de enkelte tilbud levede op til kravene til henholdsvis kvalitet og service. Klagenævnet tog derfor ikke Ergolets første påstand til følge.

Med hensyn til det påståede omkring underkriteriet "kompetence" fandt klagenævnet, at kommunens henvisning til "kompetence" i sin redegørelse til Ergolet alene havde karakter af en henvisning til personalets erfaring og kvalificeringer i forhold til udbudsbetingelserne. Dette var således et selvstændigt underkriterium. Denne påstand toges derfor heller ikke til følge.

Vægtning af underkriterier

Tilbudsgiverne kunne for hvert underkriterium opnå karakteren 10. "Kvalitet og service" vurderedes ud fra ordregivers skøn, mens karakteren for underkriteriet "pris" blev beregnet ud fra en matematisk model.

Klagenævnet fandt, at den matematiske model, som blev brugt til at vurdere underkriteriet "pris", i realiteten kun anvendte den midterste del af karaktereskalaen. En tilbudspris på 50 % over/under den nuværende pris ville således opnå karakteren 7,5/2,5

i forhold til en middeldarakter på 5.

I modsætning hertil blev hele karakterskalaen fra 1-10 anvendt i vurderingen af underkriteriet "kvalitet og service".

Klagenævnet fandt på den baggrund, at de to underkriterier reelt ikke blev vægtet med 50 % til hver, da der ikke anvendtes samme spredning på karakterskalaen for de to kriterier. Klagenævnet tog derfor Ergolets påstand til følge.

Indkøbsmængder og forbrug

Det var anført i udbudsbetingelserne, at der ved vurderingen af underkriteriet "pris" ville blive lagt vægt på det skønnede forbrug af de enkelte produkttyper, men at det skønnede forbrug endnu ikke kunne oplyses. Klagenævnet fandt, at den manglende information om sammensætningen af forbruget var i strid med gennemsigtighedsprincippet, da forbruget blev tillagt vægt ved evalueringen af tilbuddene. Klagenævnet tog derfor også denne påstand til følge.

Annulation og erstatning

Selvom Københavns Kommune blev frifundet for en række af påstandene, fandt klagenævnet, at de konstaterede overtrædelser gav grundlag for annulation af kommunens tildelingsbeslutning.

Sagen slutter imidlertid ikke her, for klagenævnet skal senere tage stilling til spørgsmålet om erstatning, ligesom kendelsen i øvrigt er blevet indbragt for domstolene.

[Læs kendelsen](#)

EF-DOMSTOLEN

FRANSKE DEFINITIONSAFTALER VAR IKKE KONKURRENCEPRÆGET DIALOG

- EF-Domstolens dom af 10. december 2009 i sag C-299/08, Kommissionen mod Frankrig

Af advokatfuldmægtig Nina Petri

Frankrig havde tilsidesat sine forpligtelser ved at vedtage og opretholde en lov, som gav mulighed for en anden fremgangsmåde – såkaldte definitionsaftaler – end den, der var fastsat efter Udbudsdirektivet.

De franske definitionsaftaler

Kommissionen anlagde traktatbrudssøgsmål mod Frankrig med påstand om, at Udbudsdirektivet var overtrådt. Det var sket ved, at landet havde vedtaget og opretholdt en lov, som gav mulighed for, at en ordregivende myndighed kunne tildele udførelsesaftaler til én blandt indehaverne af de oprindelige definitionsaftaler.

Ifølge den franske lov om offentlige aftaler kunne ordregivende myndigheder anvende definitionsaftaler, når det ikke var muligt at angive formålene med og de præstationer, en kontrakt skulle opfylde, de teknikker, der kunne anvendes, samt de menneskelige og materielle ressourcer, der var behov for.

Formålet med definitionsaftalerne var at undersøge mulighederne og betingelserne for at indgå en kontrakt efterfølgende. Herefter var det muligt at tildele en aftale om udførelse af tjenesteydelser, indkøb eller arbejder til en af indehaverne af en definitionsaftale, uden at foretage nyt udbud, eller ved at begrænse udbuddet til disse indehavere.

Kommissionen gjorde gældende, at den franske lov

var i strid med Udbudsdirektivet, eftersom den tillod indgåelse af underhåndsftaler – med eller uden et begrænset udbud – i tilfælde, hvor der ikke var hjemmel til dette i direktivet.

Kommissionen var endvidere af den opfattelse, at fremgangsmåden var i strid med gennemsigtighedsprincippet, da definitionsaftalerne ikke i tilstrækkelig grad fastsatte kriterierne for udvælgelsen af tilbudsgiverne og tildelingen af kontrakten. Derved skabtes der retsuskikkerhed for både de ordregivende myndigheder og tilbudsgiverne.

Heroverfor gjorde Frankrig gældende, at Udbudsdirektivet alene er et samordningsdirektiv, som ikke tilsigter at fastsætte en harmoniseret og udtømmende fællesskabsregulering. Frankrig gjorde endvidere gældende, at definitionsaftalerne udgjorde en form for konkurrencepræget dialog, som er tilladt i henhold til Udbudsdirektivet.

Udbudsdirektivet fastsætter fremgangsmåderne

EF-Domstolen udtalte, at Udbudsdirektivet udtømmende opregner de fremgangsmåder, som medlemsstaterne har adgang til at benytte ved indgåelse af offentlige aftaler.

I forlængelse heraf undersøgte EF-Domstolen, om definitionsaftalerne kunne sidestilles med en form for gennemførelse af fremgangsmåden for konkurrencepræget dialog. Men domstolen fandt frem til, at der er væsentlige forskelle mellem de to fremgangsmåder.

Hertil bemærkede EF-Domstolen, at principperne om ligebehandling og gennemsigtighed forudsætter, at enhver kontrakts genstand og kriterierne for dens tildeling defineres klart. Da formålet med og kriterierne for tildeling af både definitionsaftaler

og udførelsesaftaler ikke i alle tilfælde kan fastsættes fra begyndelsen af proceduren, anså EF-Domstolen loven for stridende mod Udbudsdirektivet.

[Læs dommen](#)

FORBUDT FOR UNIVERSITETER

- EF-Domstolens dom af 23. december 2009 i sag C-305/08, CoNISMa mod Regione Marche

Af Advokatfuldmægtig Tobias Hjelm Andersen

EF-Domstolen konkluderer i en dom, at en sammenslutning af universiteter var omfattet af begrebet økonomisk aktør i Udbudsdirektivet og derfor kunne udelukkes fra udbudsprocedurer.

Sagens baggrund

Den italienske region "Regione Marche", der er beliggende ud mod Adriaterhavet, havde iværksat et udbud for at få foretaget en række havundersøgelser på kyststrækningen mellem Pesaro og Civitanova Marche. CoNISMa, der var en sammenslutning af universiteter og offentlige forskningsenheder, havde afgivet tilbud, men var blevet udelukket.

Den italienske domstol spurgte EF-Domstolen, hvorvidt en sådan sammenslutning var en "økonomisk aktør" ifølge artikel 1, stk. 8, og hvorvidt det var berettiget at udelukke sammenslutninger som CoNISMa.

Begrebet økonomisk aktør

Ifølge den italienske implementering af Udbudsdirektivet udgjorde en sammenslutning af universiteter ikke en "økonomisk aktør" og kunne dermed ikke deltage i offentlige udbud. Spørgsmålet var imidlertid, om EF-Domstolen var enig i denne fortolkning af begrebet "økonomisk aktør".

Det kunne lægges til grund, at CoNISMa ikke forfulgte et kommercielt formål, ikke var organisatorisk opbygget som en virksomhed og ikke var fast til stede på det pågældende marked.

EF-Domstolen bemærkede herefter, at det var forudsat i direktivets betragtninger, at offentligretlige organer i visse situationer kunne afgive tilbud. Herudover var det uden betydning, om den pågældende enhed havde status af fysisk person, juridisk person eller noget helt tredje, og endelig fulgte det også af direktivets formål, at man ikke ønskede at udelukke nogen fra udbudsproceduren.

Med henvisning til disse overvejelser og til retspraksis på området konkluderede EF-Domstolen, at en sammenslutning som CoNISMa var en økonomisk aktør.

Kan man udelukke et universitet fra udbudsprocedurer?

EF-Domstolen udtalte, at det var i overensstemmelse med EU-udbudsreglerne, at man nationalt fastsatte regler for offentlige enheders aktiviteter. Dette var også tilladt, selv om det kunne forhindre disse enheder i at deltage i udbudsprocedurer. Men hvis en sammenslutning som CoNISMa var berettiget til at levere tjenesteydelser til markedet, ville det være i strid med EU-retten at anvende udbudsreglerne til at udelukke CoNISMa fra at deltage i udbudsprocedurer.

[Læs dommen](#)

NYT FRA REGLERNES VERDEN

NYE – OG LAVERE – TÆRSKELVÆRDIER

Af advokat Jeppe Lefevre Olsen

Tærskelværdierne i Udbudsdirektivet og Forsyningsvirksomhedsdirektivet er blevet reguleret med virkning fra 1. januar 2010.

De nye – og lavere – tærskelværdier er gældende de næste to år og kan findes på bl.a. Konkurrencestyrelsens hjemmeside www.ks.dk

Tommelfingerreglerne for regionale og kommunale kontrakter er herefter, at vare- og tjenesteydelseskontrakter skal udbydes, hvis værdien overstiger ca. 1,4 mio. kr., mens bygge- og anlægskontrakter skal udbydes, hvis værdien overstiger ca. 36 mio. kr.

For statslige kontrakter er tærskelværdien ca. 930.000 kr. for A-tjenesteydelser og varer, ca. 1,4 mio. kr. for B-tjenesteydelser og ca. 36 mio. kr. for bygge- og anlægskontrakter.

Forsyningsvirksomheders tommelfingerregel er lidt tykkere for varer og tjenesteydelser - her er tærskelværdien ca. 2,8 mio. kr.

KONTAKT

Erik Bertelsen
E-mail: erb@kromannreumert.com
Tlf: 38 77 43 11

Jens Munk Plum
E-mail: jmp@kromannreumert.com
Tlf: 38 77 44 11

Jeppe Lefevre Olsen
E-mail: jol@kromannreumert.com
Tlf: 38 77 43 08

Kromann Reumerts udbudsgruppe er ansvarlig for nyhedsbrevet og ledes af partnerne Jens Munk Plum og Erik Bertelsen.

Henvendelse om nyhedsbrevet kan ske til redaktør Jeppe Lefevre Olsen på jol@kromannreumert.com eller ved at kontakte udbudsgruppen på:
Tlf.: 70 12 12 11

SÆT KRYDS I KALENDEREN!

Kromann Reumert afholder sine årlige udbuds-brunchmøder den 23. og 24. marts i hhv. Århus og København. Her vil der bl.a. være indlæg fra Konkurrencestyrelsen. Årets store emne bliver nemlig ændringerne i klagensloven samt de praktiske konsekvenser heraf. Invitationer vil blive sendt ud snart med oplysninger om tilmelding osv.

København

Kromann Reumert
Sundkrogsgade 5
DK-2100 København
Danmark

Tlf.: 70 12 12 11
Fax: 70 12 13 11
E-mail: cph@kromannreumert.com

Århus

Kromann Reumert
Rådhuspladsen 3
DK-8000 Århus C
Danmark

Tlf.: 70 12 12 11
Fax: 70 12 14 11
E-mail: arh@kromannreumert.com

MILJØRET OG OFFENTLIG RET

Kromann Reumert har etableret en særlig forretningsgruppe for miljøret og offentlig ret. Du kan læse mere om forretningsgruppen på vores hjemmeside www.kromannreumert.com, hvor du også kan tilmelde dig flere nyhedsbreve.

Dette nyhedsbrev kan ikke erstatte juridisk rådgivning. Kromann Reumert påtager sig intet ansvar for skader eller tab, der direkte eller indirekte kan afledes af brugen af nyhedsbrevet. Dette gælder, hvad enten skaden eller tabet er forårsaget af fejlagtig information i nyhedsbrevet eller af øvrige forhold, der relaterer sig til nyhedsbrevet.

**KROMANN
REUMERT**